

Todėl Komisija mano, kad Graikijos Respublika neįvykdė savo įsipareigojimų pagal EB sutarties 28, 43 ir 49 straipsnius bei Direktyvos 98/34 8 straipsnį.

(¹) OL L 204, 1998 7 21, p. 37.

Europos Bendrijų Komisijos 2005 m. vasario 11 d. pareikštas ieškinys Vokietijos Federacinei Respublikai

(Byla C-67/05)

(2005/C 82/44)

(Proceso kalba: vokiečių)

2005 m. vasario 11 d. Europos Bendrijų Teisingumo Teisme buvo pareikštas Europos Bendrijų Komisijos, atstovaujamos prof. dr. Ulrich Wölker ir Sara Pardo Quintillan, nurodžiusių adresą dokumentams įteikti Liuksemburge, ieškinys Vokietijos Federacinei Respublikai.

Europos Bendrijų Komisija Teisingumo Teismo prašo:

- 1) nustatyti, kad Vokietijos Federacinė Respublika, nepriimdama visų įstatymų ir kitų teisės aktų 2000 m. spalio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvai 2000/60/EB, nustatančiai Bendrijos veikslių vandens politikos srityje pagrindus (¹), perkelti ar nepranešdama apie tokias nuostatas Komisijai, pažeidė savo įsipareigojimus, kylančius iš šios direktyvos.
- 2) priteisti iš Vokietijos Federacinės Respublikos bylinėjimosi išlaidas.

Teisiniai pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Direktyvos 2000/60/EB perkėlimo terminas baigėsi 2003 m. gruodžio 22 d.

(¹) OL L 327, p. 1.

Koninklijke Coöperatie Cosun UA (Olandija) 2005 m. vasario 11 d. pateiktas apeliacinis skundas dėl Europos Bendrijų Pirmosios instancijos (penktoji kolegija) teismo 2004 m. gruodžio 7 d. sprendimo byloje T-240/02 Koninklijke Coöperatie Cosun UA prieš Europos Bendrijų Komisiją

(Byla C-68/05 P)

(2005/C 82/45)

(Proceso kalba: olandų)

2005 m. vasario 11 d. Europos Bendrijų Teisingumo Teisme buvo gautas Koninklijke Coöperatie Cosun UA (Olandija), atstovaujamos advocaten M. M. Slotboom ir N. J. Helder, apeliacinis skundas dėl Europos Bendrijų Pirmosios instancijos (penktoji kolegija) teismo 2004 m. gruodžio 7 d. sprendimo byloje T-240/02 Koninklijke Coöperatie Cosun UA prieš Europos Bendrijų Komisiją.

Apeliantė Teisingumo Teismo prašo:

- panaikinti skundžiamą sprendimą;
- panaikinus skundžiamą sprendimą, priimti galutinį sprendimą byloje;
- nepatenkinus šių reikalavimų, grąžinti bylą iš naujo nagrinėti Pirmosios instancijos teismui;

priteisti iš Komisijos bylinėjimosi pirmoje ir apeliacinėje instancijoje išlaidas.

Apeliacinio skundo pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Pirmasis skundo pagrindas

Bendrijos teisės pažeidimas ta apimtimi, kuria Pirmosios instancijos teismas nustatė, kad mokestis už neeksporuotą C cukrų nėra importo arba eksporto muitas Reglamento Nr. 1430/79 13 straipsnio prasme.

Antrasis papildomas skundo pagrindas

Pirmosios instancijos teismas neįvertino, kad mokestis už neeksporuotą C cukrų Reglamento Nr. 1430/79 taikymo tikslais faktiškai laikomas importo muitu.

Šis skundo pagrindas išskiriamas į tris dalis:

- A) Pirmosios instancijos teismas nepripažino, kad mokestis už neeksporuotą C cukrų turi būti laikomas muito mokesčiu, kadangi jo tikslas yra toks pats kaip muito mokesčio.
- B) Pirmosios instancijos teismas nepripažino, kad mokesčio už neeksporuotą C cukrų nustatymo būdas nurodo į tai, jog šis mokestis turi būti laikomas muito mokesčiu.
- C) Pirmosios instancijos teismas nepripažino, kad mokėtinos sumos už neeksporuotą C cukrų nustatymo būdas nurodo į tai, jog šis mokestis turi būti laikomas muito mokesčiu.

Trečiasis papildomas skundo pagrindas

Apeliantė tvirtina, kad, tikrindamas jos ieškinyje pateiktus papildomus antrąjį ir trečiąjį ieškinio pagrindus, Pirmosios instancijos teismas pažeidė Bendrijos teisę.

Šis skundo pagrindas išskiriamas į dvi dalis:

- A) tikrindamas apeliančės Pirmosios instancijos teismui pateikto ieškinio papildomą antrąjį ieškinio pagrindą, Pirmosios instancijos teismas išėjo už teisinio ginčo nagrinėjimo ribų.
- B) Pirmosios instancijos teismas neteisėtai praleido apeliančės pateiktą papildomą trečiąjį ieškinio pagrindą.

Ketvirtasis papildomas skundo pagrindas

Vienodo požiūrio, teisinio tikrumo ir teisingumo principų pažeidimas.

Europos Bendrijų Komisijos 2005 m. vasario 14 d. pareikštas ieškinyš Liuksemburgo Didžiajai Hercogystei

(Byla C-70/05)

(2005/C 82/46)

(Proceso kalba: prancūzų)

2005 m. vasario 14 d. Europos Bendrijų Teisingumo Teisme buvo pareikštas Europos Bendrijų Komisijos, atstovaujamos Denis Martin, nurodžiusio adresą dokumentams įteikti Liuksemburge, ieškinyš Liuksemburgo Didžiajai Hercogystei.

Europos Bendrijų Komisija Teisingumo Teismo prašo:

1. pripažinti, kad nepriimdama 2000 m. lapkričio 27 d. Tarybos direktyvą 2000/78/EB nustatančią vienodo požiūrio užimtumo ir profesinėje srityje bendruosius pagrindus⁽¹⁾, igyvendinančių įstatymų ir kitų teisės aktų, Liuksemburgo Didžioji Hercogystė neįvykdė savo įsipareigojimų pagal šią direktyvą;
2. priteisti iš Liuksemburgo Didžiosios Hercogystės bylinėjimosi išlaidas.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Direktyvos perkėlimo į vidaus teisinę sistemą terminas baigėsi 2003 m. gruodžio 2 d.

⁽¹⁾ OL L 303, 2000 12 2, p. 16.

Europos Bendrijų Komisijos 2005 m. vasario 14 d. pareikštas ieškinyš Liuksemburgo Didžiajai Hercogystei

(Byla C-71/05)

(2005/C 82/47)

(Proceso kalba: prancūzų)

2005 m. vasario 14 d. Europos Bendrijų Teisingumo Teisme buvo pareikštas Europos Bendrijų Komisijos, atstovaujamos Mikko Huttunenn, nurodžiusio adresą dokumentams įteikti Liuksemburge, ieškinyš Liuksemburgo Didžiajai Hercogystei.

Europos Bendrijų Komisija Teisingumo Teismo prašo:

- 1) pripažinti, kad nepriimdama 2002 m. kovo 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2002/30/EB dėl taisyklių ir tvarkos, reglamentuojančios triukšmingų operacijų apribojimų įvedimą Bendrijos oro uostuose, nustatymo⁽¹⁾ igyvendinančių įstatymų ir kitų teisės aktų ir bet kuriuo atveju nepateikdama šių nuostatų Komisijai Liuksemburgo Didžioji Hercogystė neįvykdė savo įsipareigojimų pagal direktyvą;
- 2) priteisti iš Liuksemburgo Didžiosios Hercogystės bylinėjimosi išlaidas.